

Trans-Catalonië

Van het hooggebergte naar de zee

TEKST EN FOTO'S: ROEL VAN SCHALEN

Van het hooggebergte naar de zee. Roel van Schalen reed vier dagen lang door de Catalaanse Pyreneeën, van west naar oost, over tal van onbekende beklimmingen en door onwaarschijnlijk mooie landschappen.

Ja, er zijn veel bergen op de wereld, zie ik uit het vliegtuigraampje terwijl we de Pyreneeën oversteken. Vanuit de lucht gezien lijken het niet meer dan verweerde huidrimpels van de aardbol, als je er middenin fietst blijken ze onherbergzaam hoog en onmetelijk uitgestrekt. Bergen brengen je tot bezinning. Ze maken de kracht van de natuur tastbaar, de nietigheid van de mens voelbaar. Ik ga met twee andere fietsende reporters en een gids vier dagen lang de Catalaanse Pyreneeën doorkruisen, van het bergstadje La Seu d'Urgell naar de badplaats Roses.

Mascotte Op weg van het vliegveld naar La Seu d'Urgell lunchen we in Guardiola de Berga. Stap binnen in hotel Casa Duaner en de folklore komt je tegemoet. De zaak wordt gerund door een man die zo voor de kerstman door zou kunnen gaan. Hij blijkt de mascotte te zijn van FC Barcelona, vandaar juist hier de tussenstop. Voetbal is in Spanje eerder religie dan sport en de FC is het trotse symbool van de Catalanen. Het menu van Casa Duaner puilt uit van typische Catalaanse gerechten. Als voorafje kies ik een Tostada Anchoada, toast met ansjovis, tomatenpuree op een dik stuk geroosterd brood. Daarna volgt een kip, niet >>

Langs de route is zo nu en dan gelegenheid voor een lekkere verfrissing.

De Catalaanse Pyreneeën zijn uitgestrekt en leeg. Ideaal voor liefhebbers van rust, ruimte en natuurschoon.

*“Beweren dat het rustig
is in de Pyreneeën mag
je dan ook noteren als
het understatement
van de eeuw.”*

onze plofkip, maar een stuk onvervalste gegrilde haan, met paddenstoelen als garnering. Lokale specialiteit, die paddenstoelen. Later in de week komen we op de meest desolate plekken verschillende plukkers tegen.

Koogoot La Seu d'Urgell (spreek uit: La Sé-joe) is een slaapstadje in de bergen. Aan een kleine *ramblas* ligt ons hotel. Een feeëriekke balustrade leidt naar de lobby. Hout, terracotta, leem, aardse kleuren. Om je meteen op je gemak te voelen. La Seu is een ideale uitvalsbasis voor een bezoekje aan Andorra, het ministaatje op een steenworp afstand. Vooral interessant voor shoppers. Ingeklemd tussen rotswanden is het letterlijk een koogoot voor liefhebbers van alle luxe-artikelen die je maar kunt bedenken. Die koogoot zal voor een andere keer zijn, want wij trekken de volgende ochtend al vroeg per minivan dieper de bergen in. In het reisje van een uur passeren er welgeteld twee auto's en een vrachtwagen. Beweren dat het rustig is in de Pyreneeën mag je dan ook noteren als het understatement van de eeuw. Ook rond de huizen geen teken van leven. Des te beter, dan is het in de wildernis helemaal lekker rustig. En inderdaad, enkele uren later, als iedereen in zijn eigen ritme

Boven: Onderweg word je verwend met het ene mooie panorama na het andere.

Linksonder: De kleurige huizen en Romaanse boogbrug van Camprodón.

Rechtsonder: In het Parc Natural del Cap de Creus bij de badplaats Roses word je verwend met eindeloze *singletracks*.

hoogtemeters aan het vergaren is, zijn het knerpen van grint en het krassen van de ketting de enige geluiden die boven je eigen gehijg uit komen.

Natuurschoon De eerste etappe eindigt in La Molina, een wintersportoord zo desolaat als alleen wintersportoorde in de zomer kunnen zijn. Veel maakt dat ons niet uit, we zijn met z'n allen toch te moe van de eerste, lange dag. Op dag twee worden de spieren meteen vanaf de start onzacht gewekt met een klim van zeker twintig procent. Het voordeel is dat de ochtendkou daarmee snel verdreven wordt. Het uitzicht even later op een hoger gelegen plateau doet denken aan de steppen van Mongolië: groen, golvend en zo ver als het oog reikt. Een kudde geiten in rust tegen een rotsige heuvelzijde levert een surreëel plaatje op. De grove gravelpaden zijn technisch gezien totaal niet uitdagend en we snellen fluks van het ene panorama

naar het andere. Maar in de afdalingen bewijst de dubbelgeveerde twentyniner waar Toerisme Catalunya voor heeft gezorgd zijn nut: om de haverklap is het als nuchtere plattelandsjongen even slikken geblazen bij de heftige diepte waar je jezelf in gaat storten. De concentratie die het afdalen vergt, is fysiek misschien wel net zo vermoeiend als het klimwerk dat eraan voorafging. Gelukkig houdt Jaume geregeld halt om ons op adem te laten komen.

Salvador Dalí We maken lange dagen, maar we fietsen niet elke minuut ervan. Lange middagpauzes zorgen voor een relaxte sfeer: op een bankje aan een kerk in Romaanse stijl, uit de zon op een heerlijk stil binnenplein of aan een houten picknicktafel tussen de bergtoppen. Het is de juiste mix van inspanning en ontspanning en dan is er ook nog de avond om andere kanten van Catalonië te ontdekken. Zoals het lieflijke stadje Camprodon, waar we na etappe twee arriveren. Ingrediënten: een schitterende Romaanse boogbrug, kleurrijke gevels en een charmante winkelstraat. Van een andere orde is de stad Figueres, waar etappe drie aankomt. Een stad met leven in de brouwerij. Ons centraal gelegen hotel ligt op loopafstand van het Salvador Dalí museum, een echte *must-see*. Dalí is een kind van de streek en het erbetoon aan hem is volkomen terecht, als je ziet waartoe de man in staat was. Indrukwekkend. Figueres is daarnaast ook nog een serieuze winkelstad voor zover ik kon opmaken uit een snelle rondgang, vlak voor etenstijd, om negen uur (!). In Spanje houden ze er een ander levensritme op na. Lunchen gebeurt vanaf twee uur 's middags, avondeten kan in een restaurant pas vanaf acht uur. Onder druk van de zware crisis in het land gaan er stemmen op om weer terug te keren naar het oude regime. Nee, niet dat van Franco, maar dat van GMT (Greenwich Mean Time, net als in Portugal) in plaats van CET (Central European Time). Onderzoek leert dat de productiviteit van Spanjaarden te laag ligt omdat ze in de verkeerde tijdzone leven, waardoor ze constant moe zijn. Wij kunnen ons er wel iets bij voorstellen. Om negen uur aan het avondeten beginnen?

Singletracks De zee beukt op de kust. Er staat een strakke wind. De Tramuntana noemen ze hem. Ze zeggen dat de *locals* hier een beetje getikt zijn. We zijn in de badplaats Roses. Gedurende de derde dag hebben we het hooggebergte achter ons gelaten en zijn we op de vlakke beland. De laatste, korte etappe

op deze vierde dag ging over dertig kilometer van Figueres naar Roses, maar Jaume wilde er wel een paar uur aan vast plakken, voor wat mooie singletracks in het nabijgelegen Parc Natural del Cap de Creus. Het worden een paar fantastische uurtjes. Bergop is het wederom hard werken, bergaf betaalt de verrichte arbeid zich dubbel en dwars uit. Ik heet de Tramuntana van harte welkom. Hij brengt tenminste nog wat verkoeling. Zweetdruppels zwellen aan als luchtballen in kokend water. Kolkend water zie ik later op de dag, als ik vanaf het hotelbalkon over de zee uitkijk. Een dreigend zwart wolkendek drijft landwaarts, hoge golven donderen met geraas te pletter op het strand, de badgasten onder op de boulevard versnellen hun pas en klappen een regenscherm uit als de eerste druppels vallen. Teverden schuif ik de glazen pui dicht. Laat de regen maar komen, wij hebben vier dagen fantastisch weer gehad.

INFO

In Catalonië zijn verschillende 'Centros BTT', mtb-centra vanwaaruit uitgepijide routes starten (in totaal meer dan 5.000 km) en waar je terecht kunt voor info, fietsverhuur en –reparatie en soms zelfs voor sanitaire voorzieningen en horeca. De routes variëren in lengte en moeilijkheidsgraad. Handige kaartjes zijn in verschillende talen beschikbaar. Onze vierdaagse route werd begeleid door een team van Bikexperience. Dit bedrijf organiseert bike-excursies of rondreizen op maat.

bikexperience.cat
catalunya.com/what-to-do/active-nature

